

Oponentský posudek k habilitační práci MUDr. Miroslava Špačka, Ph.D.

Téma Habilitační práce: Diagnostika a léčba infekce cévní protézy

Autor:

MUDr. Miroslav Špaček, Ph.D.

II. chirurgická klinika 1.LF UK a VFN v Praze

Posudek vypracoval:

Doc. MUDr. Jiří Moláček, Ph.D.

Chirurgická klinika LF UK a FN v Plzni

Alej Svobody 80

304 60 Plzeň

Habilitační práce MUDr. Špačka čítá včetně veškerých příloh 202 stran. Je rozdělena velmi logicky a strukturovaně do teoretického úvodu zabývajícího se zevrubnými informacemi o infekci cévních protéz, o jejich incidenci, patogenезi a klasifikaci. Následují kapitoly o diagnostice a léčbě této závažné komplikace. Celá tato část je doplněna přílohou citovaných zdrojů. Součástí teoretické části habilitační práce je i popis experimentální studie porovnávající kryoprezervované a čerstvé aortální allografty. Další přílohou habilitační práce jsou publikace autora zabývající se problematikou diagnostiky a terapie infekce cévních protéz a dále souhrn veškerých publikací doktora Špačka.

Téma habilitační práce je bezpochyby vybrané velmi dobře, a to nejen s ohledem na osobní zkušenosti autora a jeho pracoviště, které se věnuje dlouhodobě dané problematice. Téma infekcí cévních protéz je trvale jedním z nejdiskutovanějších problémů v oblasti cévní chirurgie a dosud nejsou celosvětově přijata jednoznačná doporučení řešení této závažné komplikace. Jednotlivá pracoviště přistupují k jejímu řešení mírně odlišně. Odborná literatura se sice tomuto tématu velmi obšírně věnuje, přesto však tuzemské práce, ale ani zahraniční často nepředkládají jasně podložená fakta a doporučení, které by bylo možno akceptovat. Z těchto důvodů je předkládaná habilitační práce velmi přínosná už jen tím, že „zvedá“ toto téma.

Ihned na začátku je třeba zdůraznit, že celá práce je psána velmi kvalitní a kultivovanou češtinou, prakticky bez překlepů a chyb. Pro čtenáře je forma práce čtivá a velmi dobře se v ní orientuje. Obrazová dokumentace je optimální.

V teoretické části bych vyzdvihl, že autor vedle základních informací, které můžeme zařadit do oblasti „common knowledge“, ale které bezpochyby musí být uvedeny, výrazně vypichuje klíčová a třeba i mírně kontroverzní témata v rámci této problematiky a rozvíjí jejich diskusi. Příkladů bych mohl uvést mnoho, v rámci diagnostiky diskuse nad metodami nukleární medicíny a nízké virulentními infekcemi, vývoj na poli etiologických infekčních agens, otevření problému podtlakové terapie a konečně i téma imunosuprese u cévních alloštěpů. Celá tato teoretická část je podložena kvalitními a recentními zdroji, kde podle mého názoru není opomenuta žádná z krucálních prací zabývajících se tímto tématem. Hluboká znalost dané problematiky je prokázána i příloženými 8 impaktovanými publikacemi autora na poli diagnostiky a léčby infekcí cévních protéz.

Experimentální projekt, kdy autorův tým vytvořil model allotransplantace aortálního štěpu u potkana a porovnával jednotlivé protokoly u kryoprezervovaných štěpů a čerstvých štěpů. Celý design projektu je velmi dobře stanoven, hodnocení imunogenicity je optimální (kombinace histologické analýzy infiltrace aortální stěny imunitními buňkami a stanovení protilátek anti MHC I a II v séru příjemce). U obou skupin je hodnocena míra rejekce ve vztahu k imunosupresní terapii (okamžitě, odložené). Tuto část osobně považuji za jednu z nejdůležitějších a nejpřínosnějších v celé habilitační práci. Dokladem jsou opět přiložené 4 impaktované publikace autora na tomto poli, kde je celý experiment dokonale popsán a lze se tak i vyjádřit ke statistickému zpracování získaných dat, které je na vysoké úrovni.

Velmi dobře doplňuje problematiku i stať zabývající se infekčními aneuryzmaty a infekčními komplikacemi po EVAR. Téma infekce stentgraftů je podle mého názoru stále mírně podceňováno.

Závěr

Předložená habilitační práce je na velmi vysoké úrovni, jak svoji originalitou, tak komplexním zpracováním problematiky infekce cévních protéz. Přináší řadu nových pohledů, otevírá klíčová témata na tomto poli a doplnění experimentální prací, jejichž originální výsledky budou mít jistě dopad v klinické práci, se stává textem, který by podle mého názoru měl číst každý cévní chirurg v naší zemi. Pro mne osobně bylo přečtení této práce velmi obohacující. Na autora bych měl otázky spíše typu diskuse ohledně jeho osobních zkušeností s podtlakovou terapií infekcí cévních protéz v různých lokalitách a stran jeho názoru, jakým směrem se bude vyvíjet imunosupresní terapie v cévní allotransplantaci.

Doporučuji práci bez výhrad přijmout v předložené formě a na jejím základě doporučuji MUDr. Špačkovi udělit titul docent pro obor chirurgie.

Jiří Moláček

Doc. MUDr. Jiří Moláček, Ph.D.

Chirurgická klinika LF UK a FN v Plzni

Alej Svobody 80

304 60 Plzeň

molacek@fnplzen.cz

